

עריכה ופירושי המילים: אלי פררה.

המבקש את פירושי המילים לשיר- יצור קשר באתר.

לְאַחַד הָעַם / חיים נחמן ביאליק

בְּמִזְל לֹא-נִדְעַ מֵה-שָׁמוּ וּבֵין תְּלֵי חֲרָבוֹת
בְּנִי-זְקוּנִים לְעַמָּנוּ הַשָּׁבַע עִם-חֲשֵׁכָה נוֹלְדָנוּ;
מְגִדְלִים מְנַעֵר בְּצֵל וְעָלִי קְבָרוֹת הָאֲבוֹת –
לְקִרְאָת אֹר הַחַיִּים בְּרַמ"ח אֲבָרֵינוּ חֲרָדָנוּ.
וְכָל-אֶחָד וְאֶחָד עִם נֵר הָאֱלֹהִים שְׂבֻלָּבוּ
יֵצֵא בְזָמַן בֵּין-הַשְּׂמֻשׁוֹת לְבַקֵּשׁ כּוֹכְבוֹ.
וְהַשְּׂעָה שְׂעֵת תִּהְיֶה וְנִבְהוּ, שְׂעֵת עֶרְבוֹב הַתְּחוּמִים
שֶׁל אַחֲרִית וְרֵאשִׁית, שֶׁל סְתִירָה וּבִנְיָן, שֶׁל זְקֵנָה וְעֵלּוּמִים.
וְאֲנַחְנוּ, יְלִידֵי בֵינִים, בְּיִוֲדָעִים וּבְלֹא-יִוֲדָעִים,
לְפָנֵי שְׂתֵי הַרְשָׁיוֹת גַּם-יַחַד מִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים;
וּתְלוּיִם בְּאֶמְצַע בֵּין שְׁנֵי הַמְּגִנִּיטִים הַלָּלוּ
כָּל-רִגְשׁוֹת לִבֵּנוּ הַסְּתוּמִים אֲזִי נִבְיָא שְׂאֵלוּ;
נְבִיא אָמֵת, שְׂיִגַע בְּצַנּוֹר לִבֵּנוּ וַיִּבֵּא
וַיִּדְלִיק מִלְמַעְלָה, מַעַל לְרֵאשֵׁנוּ, כּוֹכְבוֹ,
וְרוּחוֹ יְהִי הַמְּבֹועַ לְכָל-הַהֲרֵהוּרִים
הַכְּבוֹשִׁים בְּהֲרִיבָה לְבָבוֹת כְּחִלְמוֹת לֹא בְרוּרִים.
וּבַעֲוֹד מְבֻטָּנוּ בְּתוֹךְ הָעֲרָפֵל תִּקְוַע,
וּבַעֲוֹד אָנוּ תּוֹעִים נוֹאשִׁים וּקְטִנֵּי אֶמְנָה,
מִתְמַהְמְהִים עַל פְּרִשְׁת דְּרָכִים וְשׂוֹאֲלִים: אָנָּה? –
וַיִּנְצֵן כּוֹכְבְךָ, מוֹרְנוּ, וּבְרַמְזֵ צָנוּעַ
קִרְאָנוּ מִתּוֹךְ הָעֲרָפֵל וַיִּמְשַׁךְ אוֹתָנוּ –
וְאֵל-תַּחַת כּוֹכְבְךָ הִיחִידֵי נִזְעָקֵנוּ כְּלָנוּ.
וּלְמִיּוֹם שֶׁבֵט אֹרֶךְ, הַמּוֹרָה, עָלֵינוּ יָנוּחַ –
רְאִינוֹךְ פְּאֲרִיֵאל הָאֶמֶת וּכְאִיתָן הַרוּחַ,

נקי-דעת, צנוע וטהור בסתר כבגלוי,
בטוח באמתו ובדעת אחרים לא-תלוי,
דורך בשבילו המיוחד, בהיר-עין ותקיף,
נושא גחלתו בלבבו לפני ולפנים
ושומר הניצוץ האחרון של-האלהים –
ראינוך ככוכב מרפזי הנוצץ ומקיף
גלגלו – ומושיך את-פוכבי לוויתו מסביבו,
משעבדם מרחוק בכח נעלם לנתיבו;
יש אשר יבדקו נפשם לאורך, וראו
והנה גם-הרבה מאורם ממך ובשלך הוא.

שא ברכה, המורה, מפינו, שא ברכה נאמנה
על כל שלמדנו ממך ועל כל שנלמדה.
הברכה – זה ימים על-שנים בלבנו נאפנה,
וצרופה, משם עתה יוצאת ואומרת לך: "תודה!"
שא ברכה מרבה על כל-גרעין רעיון נעלה,
שנזרע על-ידך להפרות לבנו השמים.
הרבה למדנו מפיך והרבה ממה-שבקשנו
מצאת למעננו ואנחנו מידך ירשנו –
ואם-יש אשר גם-בדורנו תנצנץ לפעמים
עוד רוח קדשנו ובנפש יהודי תתגלה –
כי-עתה לא-זרחה באחד מכל-בני הגולה
כאשר הבהיקה ותזהר בנפשך הגדולה.
לא-רב צבאך, המורה, אך לנו יש רב –
פניך המאירים עוד ילכו עמנו בקרב.
ובשבע דרכים אם-נפוי – יאספנו פוכבך,
ובאשר הננו נכון לבנו ללבבך
כאל פנת הקדש. ואנחנו אמונה ותפלה
כי מי אשר "לא זה הדרך" השמיע בתחלה,

עוד יתן אַבְקוֹת שֶׁל-אֵשׁ בְּיַדֵּינוּ הַנְּטוּיֹת,
וְלִקְוֹלוֹ הָאֲמִיץ נִתְיַצֵּב כְּלָנוּ קוֹמְמִיֹת,
וְלִמְעָלָה לְמְעָלָה אֶת-אֵשׁ הַלְּפִידִים נְרִימָה,
וְנִרְאֶה בְּיַד רָמָה לְעֵינֵי כָל-תְּפוּצוֹת הַגּוֹלָה
הַדֶּרֶךְ הָעוֹלָה
קְדִימָה!

טבת, תרס"ג.